

WYROK

W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 16 grudnia 2022 r.

Sąd Okręgowy w Piotrkowie Trybunalskim II Wydział Cywilny Odwoławczy w składzie:

Przewodniczący	Sędzia Paweł Hochman

po rozpoznaniu w dniu 16 grudnia 2022 r. w Piotrkowie Trybunalskim

na posiedzeniu niejawnym

sprawy z powództwa (...)z siedzibą w P.

przeciwko (...) Spółki Akcyjnej z siedzibą w W.

o zapłatę

na skutek apelacji wniesionej przez pozwanego

od wyroku Sądu Rejonowego w Piotrkowie Trybunalskim

z dnia 29 czerwca 2022 r. sygn. akt I C 832/21

1. zmienia zaskarżony wyrok w punktach:

a) pierwszym sentencji w ten sposób, że oddala powództwo;

b) drugim sentencji w ten sposób, że zasądza od powoda (...) z siedzibą w P. na rzecz pozwanego(...) Spółki Akcyjnej z siedzibą w W. kwotę 917,00 (dziewięćset siedemnaście) złotych tytułem zwrotu kosztów procesu;

c) trzecim sentencji w ten sposób, że nakazuje ściągnąć od powoda (...) z siedzibą w P. na rzecz Skarbu Państwa – Sądu Rejonowego w Piotrkowie Trybunalskim kwotę 741,73 (siedemset czterdzieści jeden złotych siedemdziesiąt trzy grosze) tytułem zwrotu wydatków;

2. zasądza od powoda (...) z siedzibą w Piotrkowie Trybunalskim na rzecz pozwanego (...) Spółki Akcyjnej z siedzibą w W. kwotę 650,00 (sześćset pięćdziesiąt) złotych tytułem zwrotu kosztów procesu za instancję odwoławczą.

Paweł Hochman

UZASADNIENIE

Wyrokiem z dnia 29 czerwca 2022 r. Sąd Rejonowy w Piotrkowie Trybunalskim po rozpoznaniu sprawy z powództwa(...)z siedzibą w P. przeciwko (...) S.A. z siedzibą w W. o zapłatę zasądził od pozwanego na rzecz powoda

kwotę 2 802,00 złote z odsetkami ustawowymi za opóźnienie od dnia 15 maja 2020 r. do dnia zapłaty oraz kwotę 2 117,00 złotych tytułem zwrotu kosztów procesu. Ponadto Sąd Rejonowy nakazał ściągnąć od pozwanego na rzecz Skarbu Państwa Sądu Rejonowego w Piotrkowie Trybunalskim kwotę 741,73 złotych tytułem poniesionych tymczasowo wydatków na opinię biegłej.

W uzasadnieniu powyższego wyroku Sąd Rejonowy jako jego podstawę faktyczną wskazał następujące okoliczności:

W dniu (...) r. doszło do kolizji drogowej, w wyniku której uszkodzeniu uległ pojazd marki V. (...) o nr rej. (...). Pojazd był własnością poszkodowanego S. T.. Sprawcą wypadku był kierujący innym pojazdem posiadający polisę OC u pozwanego.

W dniu (...) r. poszkodowany S. T. zgłosił telefonicznie szkodę, która została zarejestrowana pod numerem (...) Poszkodowany wyraził potrzebę otrzymywania korespondencji drogą pocztową.

W dniu 6 marca 2020 r. poszkodowany wynajął u powoda auto zastępcze marki S. (...) na okres 20 dni. Koszt najmu wynosił 209,10 zł brutto za dobę. Łączny koszt najmu wyniósł 4.182,00 zł brutto. Samochód zastępczy został wynajęty na czas likwidacji szkody, a warunki umowy nie przewidywały dodatkowych kosztów ani kaucji.

Poszkodowany, podczas telefonicznego zgłoszenia szkody nie wyraził potrzeby wynajęcia samochodu zastępczego. Początkowo poszkodowany uważał, że będzie mógł kontynuować korzystanie z samochodu, jednak z uwagi na charakter uszkodzeń, które uniemożliwiały dalszą jazdę (w trakcie jazdy wypadały części, a kłapa bagażnika nie zamykała się), dnia 6 marca 2020 r. skontaktował się z ubezpieczycielem i zgłosił potrzebę skorzystania z samochodu zastępczego. S. T. został uprzedzony o możliwości weryfikacji stawki najmu przez ubezpieczyciela w przypadku realizacji usługi przez firmę zewnętrzną oraz uznania stawki najmu do wysokości 80 zł brutto za dobę. Następnie do poszkodowanego zadzwonił przedstawiciel firmy (...) z o.o, Sp. k. współpracującej z pozwanym, celem realizacji najmu pojazdu zastępczego. Przedstawiono informację o zniesionym udziale własnym w szkodzie oraz braku kosztów podstawienia i odebrania pojazdu zastępczego. Poszkodowany poprosił o przesłanie warunków najmu na piśmie, zwłaszcza w zakresie zniesienia udziału własnego.

S. T. nie miał innego pojazdu, który mógłby użytkować. Był właścicielem trzech innych pojazdów, jednak nie mógł z nich korzystać. Samochodami jeździli faktycznie synowie poszkodowanego, którzy nie mieszkali z ojcem, mieli rodziny i pracowali.

Poszkodowany zapoznał się z warunkami najmu pojazdu zastępczego firmy (...) Sp. z o.o. Sp. k. przedstawionymi na jej stronie internetowej. Regulamin przewidywał m.in.: zobowiązanie najemcy do zwrotu pojazdu z taką samą ilością paliwa, jaką otrzymał przy odbiorze samochodu, wyłączenia w pokryciu szkód z OC posiadanego przez samochód. Załączony do wskazanego regulaminu cennik obejmował m.in. opłaty za brak kluczyka, utratę lub zniszczenie pilota do alarmu, palenie tytoniu w samochodzie, przewożenie zwierząt, pranie tapicerki, szkody powstałe w trakcie najmu i nierozliczone w ciężarze polisy OC sprawcy, uzupełnienie brakującego paliwa, czy przekroczenia dziennego limitu kilometrów. Poszkodowanemu nie odpowiadały te warunki, zwłaszcza w odniesieniu do kary 2.500 zł za uszkodzenie pojazdu, czy 700 zł tytułem uszkodzenia kluczyka, jak również innych dodatkowych opłat zawartych w regulaminie. W warunkach zaproponowanych przez powoda nie było żadnych obciążeń, samochód był ubezpieczony, a poszkodowany nie poniósłby jakichkolwiek kosztów.

W dniu (...) r. poszkodowany zawarł z powodem umowę najmu miejsca parkingowego. Samochód pozostawiono na strzeżonym parkingu, celem umożliwienia najemcy parkowania uszkodzonego pojazdu stanowiącego jego własność na czas przeprowadzenia czynności likwidacyjnych przez ubezpieczyciela sprawcy szkody do momentu otrzymania zweryfikowanego kosztorysu naprawy od ubezpieczyciela. Koszt usługi parkingowej na okres 12 dni, przy stawce 35,00 zł brutto wyniósł 420,00 zł, co potwierdzono fakturą VAT. Samochód stał na parkingu powoda, do czasu otrzymania przez poszkodowanego informacji, że naprawa z użyciem nowych części jest nieopłacalna. Dobowa stawka

za parkowanie pojazdu w wysokości 35,00 zł brutto obowiązuje także dla parkowania na parkingu strzeżonym pojazdów usuniętych z dróg(...), co ustalono uchwałą Rady Miasta P.,

Harmonogram czynności związanych z likwidacją szkody przedstawiał się następująco:

-6.03.2020 r. przyjęto samochód do naprawy,

-7.03.2020 r. wysłano dokumenty do sprawy oraz poprawiony adres,

-11.03.2020 r. przeprowadzono oględziny,

-13.03.2020 r. wysłano prośbę o przesłanie dokumentów po dodatkowych oględzinach i przesłano upoważnienie do sprawy,

-16.03.2020 r. przysłano kosztorys naprawy pojazdu,

-16.03.2020 r. wysłano pismo o drugie dodatkowe oględziny,

-18.03.2020 r. przeprowadzono drugie oględziny pojazdu i przysłano kosztorys naprawy pojazdu,

-18.03.2020 r. wysłano pismo o wskazanie wartości pojazdu,

-19.03.2020 r. przysłano pismo z wartością pojazdu na dzień szkody,

-19.03.2020 r. wysłano pismo o wypłatę kwoty bezspornej i przyjęcie odpowiedzialności,

-20.03.2020 r. wypłacono odszkodowanie na rzecz właściciela pojazdu i przysłano informację,

- 04.04.2020 r. wysłano dokumenty za najem i parking.

W dniu(...) r. S. T. zawarł z powodem N. M. umowę przelewu wierzytelności (OC), na podstawie której przelał na jego rzecz wierzytelność o odszkodowanie, jaką posiadał wobec pozwanego w związku z uszkodzeniem pojazdu marki V. (...) o nr rej (...).

Pozwany uznał odpowiedzialność za szkodę i decyzją z dnia 9 kwietnia 2020r. przyznał tytułem zwrotu kosztów za najem pojazdu zastępczego kwotę 1.800,00 zł brutto oraz za parkowanie kwotę 200 zł brutto. Pozwany uznał wskazany okres najmu pojazdu zastępczego, jednak zweryfikował jego stawkę dobową do 80 zł brutto, powołując się na złożoną propozycję najmu pojazdu zastępczego i weryfikację stawki do wysokości stosowanej przez podmioty współpracujące z pozwanym. W odniesieniu do kosztów parkowania ubezpieczyciel uznał okres parkowania od dnia szkody do dnia wykonania oględzin oraz przekazania kosztorysu umożliwiającego rozpoczęcie naprawy pojazdu, natomiast zastosowaną stawkę zweryfikował do wysokości 25 zł brutto za dobę, powołując się na analizę rynku lokalnego.

W dniu 29 grudnia 2020 r. strony zawarły ugodę w związku ze sprawą sądową o sygnaturze akt I C 2673/20, której przedmiotem była zapłata tytułem odszkodowania za koszty naprawy pojazdu V. (...) nr rej. (...), w związku ze szkodą z dnia (...) r. o numerze (...)W myśl postanowień wskazanej ugody, powód (...)z siedzibą w P. otrzymał od pozwanego (...)

z siedzibą w W. dopłatę do odszkodowania w związku z wyżej wymienioną szkodą oraz kwotę z tytułu kosztów sądowych. Powód oświadczył, że wskazane kwoty wynikające

z ustalonych pomiędzy stronami warunków ugody, wyczerpują w pełni wszelkie roszczenia związane z przedmiotową szkodą oraz sprawą sądową I C 2673/20. Pełnomocnik powoda przesłał do Sądu Rejonowego w Piotrkowie Trybunalskim, przed którym toczyła się wskazana sprawa pismo, w którym w imieniu powoda oświadczył, że ten zrzeka się wszystkich roszczeń w związku z wyrokiem zaocznym wydanym w przedmiotowej sprawie.

Przedmiotowy pojazd początkowo miał być naprawiany w serwisie powoda (...)z siedzibą w P. ul. (...), jednakże po ustaleniu, iż naprawa pojazdu na częściach oryginalnych jest nieopłacalna, poszkodowany odebrał samochód z serwisu w stanie nie naprawionym i naprawił go we własnym zakresie.

Technologiczny czas naprawy wynosił 30,8 roboczogodziny, rzeczywisty czas naprawy wynosił 6 dni roboczych.

Przedmiotowa szkoda została rozliczona jako szkoda częściowa.

W wyniku przedmiotowej szkody samochód V. (...) o nr rej. (...) był jezdny, lecz nie spełniał warunków do bezpiecznego uczestniczenia w ruchu drogowym.

W opinii biegłego przedstawiono dwa warianty uzasadnionego okresu wynajmu samochodu zastępczego. Pierwszy z nich, to uzasadniony okres wynajmu samochodu zastępczego od 6.03.2020 r. do 31.03.2020 r., czyli łącznie 26 dni (25 dób). Drugi to uzasadniony okres wynajmu samochodu zastępczego od 6.03.2020 r. do 2.04.2020 r., czyli łącznie 28 dni (27 dób).

W realiach niniejszej sprawy samochód zastępczy został zwrócony 26.03.2020 r. (po 20 dobach wynajmu), a więc wcześniej niż powinien zostać zwrócony według ustalonych przez biegłą harmonogramów. Biorąc pod uwagę powyższe – zafakturowany w niniejszej sprawie okres wynajmu w wymiarze 20 dób należało zdaniem biegłej uznać za uzasadniony.

Uszkodzony pojazd Poszkodowanego to V. (...) klasyfikowany jako samochód osobowy z segmentu(...). Pojazd wynajęty od powoda, czyli S. (...) to również samochód osobowy należący do segmentu (...). Wynajęty samochód zastępczy był tej samej klasy, co samochód uszkodzony.

Umowa najmu została zawarta z zapłatą za wynajem z odroczonym terminem płatności na podstawie cesji ze wskazaniem dłużnika, bez konieczności wpłacenia kaucji za pojazd, bez uwzględniania limitu kilometrów, bez tzw. udziału własnego w przypadku wystąpienia szkody z winy najemcy, bez określenia dodatkowych ograniczeń co do sposobu korzystania z najętego pojazdu, bez uwzględniania dodatkowych opłat.

Dobową stawkę najmu określono na 170,00 zł netto (209,10 zł brutto). W dniu zawarcia umowy nie określono czasu trwania wynajmu.

Najem pojazdu zastępczego trwał według faktury nr (...) z dnia 31.03.2020 r. 20 dni. Faktura za wynajem została wystawiona na kwotę 4.602,07 zł brutto.

Poszkodowany, czyli najemca pojazdu zastępczego w dacie szkody mieszkał w M., w województwie (...), powiecie (...), dlatego analizę zasad wynajmu pojazdów zastępczych przez wypożyczalnie samochodów działających na rynku lokalnym zawężono do województwa (...) oraz samej Ł., czyli obszaru położonego najbliżej miejsca zamieszkania poszkodowanego. Zakres stawek rynkowych doby wynajmu samochodu z segmentu(...) w przypadku wynajmu trwającego 20 dób w wypożyczalniach samochodów, w których nie jest pobierana kaucja, nie jest stosowany limit kilometrów ani udział własny w przypadku wystąpienia szkody z winy najemcy, a zapłata za wynajem pojazdu odbywa się na podstawie cesji przelewu ze wskazaniem dłużnika wynosi 145,00 – 270,60 zł brutto. Na analogicznych warunkach poszkodowany wynajął samochód zastępczy od powoda.

Zakres stawek rynkowych doby wynajmu samochodu z segmentu(...) w przypadku wynajmu trwającego 20 dób w wypożyczalniach samochodów, w których nie jest pobierana kaucja, nie jest stosowany limit kilometrów ani udział własny w przypadku wystąpienia szkody z winy najemcy a zapłata za wynajem pobierana jest z góry wynosi 113,00 – 278,00 zł brutto.

Zakres stawek rynkowych doby wynajmu samochodu z segmentu (...) w przypadku wynajmu trwającego 20 dób w wypożyczalniach samochodów, w których jest pobierana kaucja, jest stosowany tzw. udział własny lecz nie jest ustalony limit kilometrów wynosi 98,40 – 200,00 zł brutto.

Zakres stawek rynkowych doby wynajmu samochodu z segmentu (...) w przypadku wynajmu trwającego 20 dób w wypożyczalniach samochodów, w których jest pobierana kaucja, stosowany jest tzw. udział własny i limit kilometrów wynosi 98,40 – 209,10 zł brutto.

Uzasadniony na dzień szkody na rynku właściwym dla poszkodowanego zakres stawek najmu samochodu z segmentu (...) (jak pojazd uszkodzony i wynajęty w niniejszej sprawie), przy uwzględnieniu warunków na jakich doszło do wynajęcia pojazdu w przedmiotowej sprawie wynosi 145,00 – 270,60 zł brutto.

Zastosowana przez powoda stawka za wynajem pojazdu zastępczego z segmentu (...) w wysokości 209,10 zł brutto mieści się w zakresie stosowanych w dacie szkody stawek rynkowych wynajmu samochodu zastępczego z segmentu (...) przy uwzględnieniu warunków na jakich doszło do wynajęcia na rynku właściwym dla poszkodowanego. Stawka za dobę najmu pojazdu obowiązująca u powoda w dacie zawarcia przez poszkodowanego umowy najmu pojazdu zastępczego zawierała się w kosztach najmu na terenie województwa (...).

Przyjęta przez powoda stawka za parkowanie uszkodzonego pojazdu w kwocie 35,00 zł brutto była ekonomicznie uzasadniona i odpowiadała stawkom stosowanym w dacie szkody na rynku właściwym dla poszkodowanego.

Uszkodzony samochód poszkodowanego został zaparkowany na parkingu powoda 6.03.2020 r. powód zafakturował 12 dób parkingu, czyli naliczył opłatę za parkowanie pojazdu w dniach 6 – 17.03.2020 r. W dniu 16.03.2020 r. powód otrzymał pierwszą kalkulację naprawy od strony pozwanej.

W rzeczywistości uszkodzony samochód musiał przebywać na parkingu powoda przynajmniej do 18.03.2020 r., czyli do daty oględzin dodatkowych, a więc powód zafakturował mniej dób parkingu od tych, które faktycznie miały miejsce.

Gdyby do naprawy u powoda doszło, uzasadniony okres parkowania uszkodzonego pojazdu wynosiłby do 18.03.2020 r., czyli do dnia otrzymania przez powoda kosztorysu naprawy po oględzinach dodatkowych, albo do 20.03.2020 r., czyli do dnia otrzymania przez poszkodowanego pełnej kwoty odszkodowania.

Czas parkowania pojazdu wynikający z faktury powoda był uzasadniony.

Sąd Rejonowy wyjaśnił, że powyższy stan faktyczny ustalił na podstawie okoliczności bezspornych oraz zgromadzonego w sprawie materiału dowodowego w postaci dowodów z wyżej wskazanych dokumentów znajdujących się w aktach sprawy, w tym na płycie CD załączonej przez stronę pozwaną do odpowiedzi na pozew. Podniósł, że dokumenty te nie budzą wątpliwości co do ich wiarygodności i rzetelności, zaś w trakcie postępowania nie ujawniły się okoliczności przeczące ich autentyczności. Wreszcie autentyczność żadnego z tych dokumentów nie była kwestionowana przez którąkolwiek ze stron procesu.

Sąd wyjaśnił również, że dopuścił dowód z zeznań świadka S. T.. Ocenił je jako istotne w zakresie skorzystania z najmu pojazdu zastępczego u powoda oraz okoliczności przedstawienia oferty przez pozwanego, jak również kwestii pozostawienia uszkodzonego pojazdu na parkingu, co koresponduje z zebraniem w sprawie materiałem dowodowym. Kanwę ustaleń faktycznych stanowiła natomiast opinia wykonana przez biegłą sądową z dziedziny techniki samochodowej, dotycząca stawek za najem pojazdu zastępczego oraz okresu parkowania i stawek dobowych stosowanych do tej usługi. Sporządzoną w sprawie opinię należało uznać za rzetelną, wnikliwą, wyczerpującą oraz odpowiadającą kryteriom wskazanym przez Sąd. Ponadto przedstawiona opinia nie została zakwestionowana przez strony. Sąd uznał za uzasadnioną stawkę najmu 209,10 zł brutto, zastosowaną przez powoda oraz okres parkowania 12 dni według stawki 35,00 zł brutto.

Sąd Rejonowy uznając, że powództwo zasługiwało na uwzględnienie w całości, wskazał, iż powód uzyskał wobec pozwanego roszczenie odszkodowawcze na skutek umowy przelewu wierzytelności, co ma podstawę w art. 509 k.c. i w art. 510 § 1 k.c.

Nie było przedmiotem sporu pomiędzy stronami.

Wyjaśnił, iż bezpośrednią podstawą prawną zgłoszonego roszczenia jest art. 436 § 2 k.c. w zw. z art. 415 k.c. Wobec tego, że pozwano ubezpieczyciela sprawcy zdarzenia, odpowiedzialność pozwanego ma podstawę również w art. 805 § 1 i § 2 punkt 1 k.c., art. 821 k.c. i art. 822 § 1 - 4 k.c. oraz w przepisach ustawy z dnia 22 maja 2003 roku o ubezpieczeniach obowiązkowych, Ubezpieczeniowym Funduszu Gwarancyjnym i Polskim Biurze Ubezpieczycieli Komunikacyjnych – art. 19 ust. 1, art. 34 ust. 1. Zgodnie z treścią art. 34 ust. 1 powołanej ustawy z ubezpieczenia OC posiadaczy pojazdów mechanicznych przysługuje odszkodowanie, jeżeli posiadacz lub kierujący pojazdem mechanicznym są obowiązani – na podstawie przepisów prawa cywilnego – do odszkodowania za wyrządzoną szkodę w związku z ruchem tego pojazdu, której następstwem jest śmierć, uszkodzenie ciała, rozstrój zdrowia bądź też utrata, zniszczenie lub uszkodzenie mienia. W myśl zaś art. 35 tej ustawy ubezpieczeniem OC posiadaczy pojazdów mechanicznych jest objęta odpowiedzialność cywilna każdej osoby, która kierując pojazdem mechanicznym w okresie trwania odpowiedzialności ubezpieczeniowej wyrządziła szkodę w związku z ruchem tego pojazdu. Stosownie zaś do treści art. 36 ust. 1 ustawy odszkodowanie ustala się i wypłaca w granicach odpowiedzialności cywilnej posiadacza lub kierującego pojazdem mechanicznym, najwyżej jednak do ustalonej w umowie ubezpieczenia sumy gwarancyjnej. Do przyjęcia zatem odpowiedzialności zakładu ubezpieczeń wystarczy samo stwierdzenie obowiązku naprawienia szkody przez kierującego.

Powyżej wskazany zakres odszkodowania obejmuje również rekompensatę za brak możliwości korzystania przez poszkodowanego z własnego pojazdu, uszkodzonego na skutek zdarzenia. Możliwości korzystania z samochodu osobowego nie należy traktować jako luksusu, gdyż w obecnych czasach jest normą posiadanie pojazdu osobowego. Poszkodowany

w niniejszej sprawie wskazał, że samochód zastępczy był jej niezbędny do użytku. Okoliczność niezbędności korzystania przez poszkodowanego z pojazdu zastępczego została wykazana w toku postępowania.

W dalszej kolejności Sąd Rejonowy wyjaśnił, że w przedmiotowej sprawie bezspornym jest, iż w chwili zdarzenia z (...) r., w wyniku którego uszkodzeniu uległ samochód marki V. (...) o nr rej. (...), sprawcę wypadku łączyła z pozwanym umowa ubezpieczenia odpowiedzialności cywilnej za szkody powstałe w związku z ruchem pojazdu. Okolicznością bezsporną w rozważanej sprawie jest także to, że w związku z zawartą umową ubezpieczenia odpowiedzialności cywilnej ze sprawcą wypadku, strona pozwana ponosi odpowiedzialność za szkodę powstałą na skutek wskazanego powyżej zdarzenia z (...) r.

Z treści art. 361 § 1 k.c. wynika, że zobowiązany do odszkodowania ponosi odpowiedzialność tylko za normalne następstwa działania lub zaniechania, z którego szkoda wynikła. W niniejszej sprawie bezpośrednim skutkiem zdarzenia z (...) r było uszkodzenie samochodu. Regułą wyrażoną w art. 361 § 2 k.c. jest zasada pełnego odszkodowania. Zgodnie z tą regułą naprawienie szkody obejmuje zarówno straty, jakie poszkodowany poniósł, jak i korzyści, które mógłby osiągnąć, gdyby mu szkody nie wyrządzono. W przedmiotowej sprawie bezspornym między stronami były następujące okoliczności: zawarcie umowy ubezpieczenia sprawcy z pozwanym, wystąpienie zdarzenia powodującego szkodę, powstanie szkody, związku przyczynowego pomiędzy szkodą a zdarzeniem, objęcia ubezpieczeniem zdarzenia powodującego szkodę. Nie była zatem kwestionowana zasada odpowiedzialności pozwanej. Spór między stronami postępowania sprowadzał się de facto do wysokości szkody, a dokładniej wysokości kosztów najmu pojazdu zastępczego i kosztów parkingu dla auta uszkodzonego.

W ocenie Sądu meriti, odszkodowanie za najem pojazdu zastępczego w wysokości 4.182,00 zł należało uznać za uzasadnione, podobnie jak koszty parkowania pojazdu uszkodzonego w wysokości 420,00 zł.

Odnosząc się do zarzutu powagi rzeczy ugodzonej, podniesionego przez pełnomocnika pozwanego w piśmie procesowym z dnia 22 czerwca 2022 r., uzasadnionego tym, że w przedmiotowym postępowaniu szkodowym strony w dniu 29 grudnia 2020 r. zawarły ugodę, Sąd Rejonowy wyjaśnił, że nie uwzględnił tego zarzutu. Wyjaśnił, że pozwany na dowód przedstawił na płycie CD dokument ze wskazaną ugodą, z której jednak wyraźnie wynika, że dotyczy ona roszczeń będących przedmiotem konkretnej sprawy o sygnaturze akt I C 2673/20, która toczyła się przed Sądem Rejonowym w Piotrkowie Trybunalskim. Owszem, roszczenia dotyczyły szkody o nr (...), jednak odnosiły się do kosztów naprawy pojazdu marki V. (...) o nr rej. (...). W przedmiotowej sprawie powód dochodzi roszczeń z tytułu dopłaty do kosztów najmu pojazdu zastępczego i dopłaty do kosztów parkowania uszkodzonego pojazdu. Postanowienie wskazanej ugody, sformułowane w następującej treści: „kwoty wynikające z ustalonych pomiędzy stronami warunków ugody, wyczerpują w pełni wszelkie roszczenia związane z przedmiotową szkodą oraz sprawą sądową I C 2673/20” nie może zostać ocenione wbrew zasadom logiki prawniczej, które nakazują, przy użyciu spójnika „oraz” nadać prawdziwość tylko w przypadku, gdy oba człony są prawdziwe. Zatem wskazana ugoda znajduje odesłanie tylko do sprawy o sygnaturze akt I C 2673/20.

Odnosząc się natomiast do najmu pojazdu zastępczego, okres najmu 20 dni był między stronami bezsporny. Sporna natomiast była stawka dobowego najmu. W ocenie biegłej sądowej proponowana przez powoda stawka 209,10 zł brutto za dobę była zasadna biorąc pod uwagę dodatkowe czynniki wynikające z regulaminu wypożyczalni samochodowej współpracującej

z pozwanym, tj. liczne kary umowne, np. za przewóz zwierząt, palenie tytoniu, udział własny w szkodzie, przekroczenie limitu kilometrów, udostępnianie pojazdu osobom trzecim, brak części wyposażenia i wiele innych. U powoda natomiast nie były przewidziane tak liczne kary umowne, ograniczenia, dodatkowe opłaty, co czyniło finalnie jego ofertę dużo bardziej atrakcyjną i relatywnie niewygórowaną w stosunku do innych przedstawionych ofert. Należało zatem uznać za zasadny najem pojazdu zastępczego na okres 20 dni przy stawce 209,10 zł brutto za dobę, co czyniło pełne koszty najmu na poziomie 4.182,00 zł, zgodnie z przedłożoną fakturą VAT. Jako, że pozwany uznał dotychczas zasadność najmu pojazdu zastępczego do kwoty 1.600,00 zł, należało zasądzić dalsze odszkodowanie w kwocie 2.582,00 zł.

Kolejne żądanie powoda obejmowało koszty parkowania. Pozwany nie kwestionował zasadności parkowania uszkodzonego pojazdu na terenie powoda, jedynie nie uznał okresu jego trwania. Sąd zważył, że pojazd został zaparkowany na parkingu powoda w dniu 6 marca 2020 r., (tj. w dniu zlecenia jego naprawy) do dnia 18 marca 2020 r., czyli do dnia otrzymania kosztorysu zaakceptowanego przez stronę pozwaną. W niniejszej sprawie zachodziła konieczność dokonania dodatkowych oględzin uszkodzonego pojazdu przez pozwanego, jak również uzgodnienia z ubezpieczycielem kosztorysu jego naprawy. Sąd podkreślił również, iż postępowanie likwidacyjne zostało przedłużone w wyniku nieprecyzyjnych oględzin pozwanego, który nie potrafił ustalić wszystkich uszkodzeń przy pierwszych oględzinach, tj. w dniu 11 marca 2020 r. Między tymi czynnościami pojazd oczekiwał na swoją kolej naprawy na parking strzeżonym powoda, bowiem nie mógł blokować miejsca w warsztacie naprawczym. Ponadto według ogólnych zasad wiedzy jest wiadomym, że nie wszystkie, a wręcz nieliczne warsztaty nieautoryzowane, posiadają własne miejsca postojowe, na których mogą przechowywać samochody oczekujące na naprawę.

Skoro usługa naprawy nie obejmowała kosztów parkingu uszkodzonego pojazdu, toteż powód za każdy dzień parkingu naliczał opłatę w wysokości 35,00 zł brutto, która według niezakwestionowanej opinii biegłego w tym zakresie mieściła się w stawkach rynkowych.

W ocenie Sądu uzasadniony okres najmu miejsca parkingowego winien wynosić 12 dni i obejmować czas od dnia zlecenia naprawy pojazdu 06 marca 2020 r. do dnia zaakceptowania kosztorysu naprawy przez pozwanego 18 marca 2020 r.

Sąd uwzględnił roszczenia powoda w zakresie kosztów parkowania co do kwoty 420,00 zł. Biorąc pod uwagę, że pozwany uznał koszty z tytułu parkowania w wysokości 200,00 zł, należało zasądzić dalsze odszkodowanie w wysokości 220,00 zł.

Odsetki określono na podstawie art. 481 § 1 i 2 k.c., w brzmieniu obowiązującym od dnia 1 stycznia 2016 r., zgodnie z żądaniem powoda, począwszy od dnia 15 maja 2020 r. do dnia zapłaty, przy uwzględnieniu daty wymagalności roszczenia jako dnia następującego po dniu, w którym upływał termin zapłaty kwoty wynikającej z faktury VAT nr (...) z dnia 31 marca 2020 r.

O obowiązku zwrotu kosztów procesu Sąd orzekł w punkcie 2 wyroku w oparciu o wyrażoną w art. 98 k.p.c. zasadę odpowiedzialności za wynik procesu strony przegranej. Należało zatem zasądzić od pozwanego na rzecz powoda kwotę 2.117 zł, na którą składa się: 200 zł tytułem opłaty od pozwu, 17 zł tytułem opłaty skarbowej od pełnomocnictwa, 1.000 zł tytułem uiszczony zaliczki na opinię biegłego oraz 900,00 zł tytułem wynagrodzenie pełnomocnika procesowego będącego adwokatem.

W ostatnim punkcie wyroku, na podstawie art. 113 ust. 1 w zw. z art. 83 ust. 2 ustawy z dnia 28 lipca 2005 r. o kosztach sądowych w sprawach cywilnych (tj. Dz.U. z 2020 r. poz. 755 ze zm.), Sąd nakazał ściągnąć od strony pozwanej na rzecz Skarbu Państwa – Sądu Rejonowego w Piotrkowie Trybunalskim kwotę 741,73 zł tytułem zwrotu poniesionych tymczasowo przez Skarb Państwa wydatków na opinię biegłego sądowego. Wynagrodzenie biegłego do dnia wydania wyroku w niniejszej sprawie wyniosło łącznie 1.741,73 zł i zostało częściowo pokryte z uiszczony przez powoda zaliczki na opinię biegłego w kwocie 1.000,00 zł. Do zwrotu na rzecz Skarbu Państwa – tutejszego Sądu Rejonowego pozostała zatem tymczasowo poniesiona przez niego kwota 741,73 zł.

Apelację od powyższego wyroku wniósł pozwany zaskarżając go w całości.

Zaskarżonemu orzeczeniu zarzucił:

1. naruszenie prawa procesowego, mające znaczenie dla rozstrzygnięcia, w szczególności:

a. art. 233 § 1 k.p.c., w wyniku dokonania niewszechstronnej i dowolnej oceny materiału dowodowego w sprawie, w szczególności poprzez nienadanie odpowiedniej rangi faktowi, że ubezpieczyciel informował poszkodowaną o możliwości wynajęcia pojazdu zastępczego z wypożyczalni współpracującej z pozwaną, a także o akceptowanej przez niego dobowej stawce najmu pojazdu zastępczego oraz możliwości weryfikacji stawki najmu w przypadku wynajęcia przez poszkodowanego pojazdu zastępczego od podmiotu zewnętrznego za wyższą stawkę niż 80 zł brutto za dobę najmu, a także o procedurze zniesienia przez pozwaną wszelkich kosztów i kar umownych, dodatkowo dokonania sprzecznej z zasadami logicznego myślenia interpretacji zapisów umowy ugody, pominięcie, iż w zakresie roszczeń wynikających ze szkody (...) strony porozumiały się i powód zrzekł się dalej idących roszczeń wynikających ze szkody;

b. art. 233 § 1 k.p.c., w zw. z art. 278 § 1 k.p.c. poprzez niewłaściwe zastosowanie polegające na oparciu rozstrzygnięcia wyłącznie na ustaleniach biegłego w sytuacji, gdy poszkodowana została poinformowana o możliwości weryfikacji stawki za dobę najmu w przypadku skorzystania z usług zewnętrznej wypożyczalni;

2. naruszenie przepisów prawa materialnego:

a. art. 361 k.c., poprzez błędną wykładnię i uznanie, że w granicach normalnego następstwa szkody mieści się najem pojazdu zastępczego w wygórowanej stawce dobowej najmu 209,10 zł brutto, w sytuacji gdy pozwana informowała poszkodowaną o możliwości wynajęcia pojazdu zastępczego w wypożyczalniach współpracujących z pozwaną w stawce 80 zł/doba brutto;

b. art. 822 § 1 k.c., poprzez jego błędne zastosowanie i przyjęcie za uzasadnione nadmiernych w istocie kosztów najmu pojazdu zastępczego przez poszkodowaną w stawce dobowej najmu 209,10 zł brutto,

c. art. 354 § 2 k.c. w zw. z art. 16 ustawy o ubezpieczeniach obowiązkowych, Ubezpieczeniowym Funduszu Gwarancyjnym i Polskim Biurze Ubezpieczycieli Komunikacyjnych, poprzez jego niezastosowanie skutkujące uznaniem, że poszkodowana nie naruszyła obowiązku minimalizacji szkody i obowiązku współpracy wierzyciela

z dłużnikiem przy wykonaniu zobowiązania, co następnie skutkowało uznaniem przez Sąd I instancji zasadności najmu pojazdu zastępczego w stawce 209,10 zł brutto, podczas gdy poszkodowana była informowana o możliwości zorganizowania samochodu zastępczego z wypożyczalni współpracującej z ubezpieczycielem, o prawie weryfikacji dobowej stawki najmu do 210 zł brutto/doba w przypadku wypożyczenia pojazdu z zewnętrznej wypożyczalni, oraz w sytuacji gdy poszkodowana była informowana o tym, że stawka 80 zł/doba brutto obejmuje takie same warunki jak najem u powoda, a (...) S.A. znosi wszystkie koszty i kary umowne;

d. art. 481 k.c. w zw. z 817 § 1 k.c. poprzez błędną wykładnię skutkującą nieprawidłowym uznaniem że pozwany pozostawał w opóźnieniu ze spełnieniem świadczenia;

e. art. 91⁷ k.c. w zw. z art. 353¹ k.c. oraz art. 65 k.c. poprzez dokonanie oceny zawartej umowy ugody w sposób sprzeczny z zasadami swobody umów i kształtowania stosunku prawnego, nie nadania właściwej treści zawartej przez strony umowie, w tym dokonanie jej wykładni w oderwaniu od woli stron, która skutecznie miała zakończyć spór między stronami w zakresie odszkodowania związanego z konkretną szkodą, nie zaś w odniesieniu do poszczególnych roszczeń.

W związku z podniesionymi zarzutami, wniósł o zmianę rozstrzygnięcia w zakresie zaskarżenia poprzez oddalenie powództwa w całości oraz o rozstrzygnięcie o kosztach procesu w zakresie postępowania w I i II instancji, w tym kosztów zastępstwa procesowego, stosownie do wyniku postępowania i zasady odpowiedzialności strony za wynik sprawy.

W odpowiedzi na apelację pełnomocnik powoda wniósł o jej oddalenie i zasądzenie od pozwanego na rzecz powoda kosztów postępowania apelacyjnego według norm przepisanych.

Sąd Okręgowy zważył co następuje.

Apelacja jest uzasadniona i skutkuje zmianą zaskarżonego wyroku i oddaleniem powództwa.

Wydając zaskarżony wyrok Sąd pierwszej instancji dopuścił się naruszenia przepisów prawa procesowego - art. 233 § 1 k.p.c.

Ma rację skarżący podnosząc, że jak wynika z zaoferowanych przez stronę pozwaną dowodów ubezpieczyciel informował poszkodowanego o możliwości wynajęcia pojazdu zastępczego z wypożyczalni współpracującej z pozwaną, a także o procedurze zniesienia przez pozwaną wszelkich kosztów i kar umownych.

W związku z powyższym, Sąd Okręgowy odwołując się do materiału dowodowego zawartego na płycie złożonej przy odpowiedzi na pozew Sąd Okręgowy dodatkowo ustala co następuje:

Zglądząc szkodę za pośrednictwem infolinii w dniu (...) r. poszkodowany został poinformowany o możliwości wynajmu samochodu zastępczego na czas likwidacji szkody oświadczył, że nie zgłasza takiej potrzeby.

Z wnioskiem o organizację wynajęcia pojazdu zastępczego zwrócił się do ubezpieczyciela w dniu 6 marca 2020 r. Zapytany o oczekiwania związane z warunkami najmu wskazał, że prosi o samochód tej samej klasy.

W tym samym dniu zgłosił się telefonicznie do poszkodowanego przedstawiciel wypożyczalni (...) deklarując gotowość niezwłocznego podstawienia samochodu zastępczego. Poinformował poszkodowanego, że samochód będzie udostępniony nieodpłatnie a koszty związane z wynajmem poniesie firma ubezpieczeniowa. Wyjaśnił również, że wynajmując pojazd nie poniesie żadnych kosztów w przypadku jego ewentualnego uszkodzenia w czasie użytkowania; tzw „udział własny w szkodzie”. Poszkodowany zażądał przesłania na adres e-mail regulaminu wypożyczalni i oświadczył że skontaktuje się po zapoznaniu się z nim.

(nagrania rozmów telefonicznych)

Jednocześnie Sąd Okręgowy dodatkowo ustala, że w pojeździe uszkodzonego uszkodzony był prawy tył: otarty, popękany i dziurawy błotnik i zderzak.

(zdjęcia na płycie).

Odnoszą się natomiast do pozostałych argumentów odwołujących się do naruszenia wskazanego na wstępie przepisu Sąd Okręgowy wyjaśnia, że uznając ich bezzasadności i co równie istotne przyjmując, że nie mają one znaczenia dla rozstrzygnięcia sprawy nie znajduje podstaw do dalszej korekty ustaleń faktycznych dokonanych przez Sąd pierwszej instancji, przyjmując, z wskazanym powyżej uzupełnieniem, za własne, z zastrzeżeniem częściowo odmiennej oceny zeznań świadka S. T., co zostanie poniżej wyjaśnione. Przedmiotowa uwaga dotyczy twierdzenia o rzekomym naruszeniu art. 233 § 1 k.p.c. poprzez dokonania sprzecznej z zasadami logicznego myślenia interpretacji zapisów umowy ugody i pominięcie, iż w zakresie roszczeń wynikających ze szkody (...) strony porozumiały się i powód zrzekł się dalej idących roszczeń wynikających ze szkody.

Nieuzasadniony był również zarzut naruszenia art. 233 § 1 k.p.c., w zw. z art. 278 § 1 k.p.c. poprzez niewłaściwe zastosowanie polegające na oparciu rozstrzygnięcia wyłącznie na ustaleniach biegłego w sytuacji, gdy uszkodzona została poinformowana o możliwości weryfikacji stawki za dobę najmu.

Wyjaśnienie powyższego stanowiska Sąd drugiej instancji ogranicza do stwierdzenia, że tak sformułowany zarzut trudno wiązać z naruszeniem prawa procesowego, wyjaśniając, że sąd meriti ustalił, iż pozwany informował uszkodzonego o regułach najmu pojazdu zastępczego jakie akceptuje a ocena wpływu powyższej okoliczności na zasadność dochodzonych roszczeń wiąże się z zastosowaniem przepisów prawa materialnego.

Wskazane na wstępie stanowisko o zasadności wniesionej apelacji wynika z uznania, że wydając zaskarżony wyrok Sąd pierwszej instancji dopuścił się naruszenia przepisów prawa materialnego.

Ma w szczególności rację skarżący podnosząc, że wydając zaskarżone orzeczenie Sąd pierwszej instancji naruszył art. 361 k.c., poprzez błędną wykładnię i uznanie, że w granicach normalnego następstwa szkody mieści się najem pojazdu zastępczego w stawce dobowej 209,10 zł brutto oraz że w sprawie doszło do naruszenia art. 354 § 2 k.c. w zw. z art. 16 ustawy o ubezpieczeniach obowiązkowych, Ubezpieczeniowym Funduszu Gwarancyjnym i Polskim Biurze Ubezpieczycieli Komunikacyjnych.

Wyjaśnienie powyższego stanowiska należy rozpocząć od następujących uwag natury ogólnej.

Zgodnie z art. 36 ust. 1 ustawy z dnia 22 maja 2003 r. o ubezpieczeniach obowiązkowych, Ubezpieczeniowym Funduszu Gwarancyjnym i Polskim Biurze Ubezpieczycieli Komunikacyjnych (t.j. Dz.U. z 2013 r. poz. 392 ze zm.), odszkodowanie należne od zakładu ubezpieczeń odpowiadającego w ramach ubezpieczenia odpowiedzialności cywilnej za szkodę powstałą w związku z ruchem pojazdów ustala się i wypłaca w granicach odpowiedzialności cywilnej posiadacza lub kierującego pojazdem mechanicznym, najwyżej jednak do ustalonej w umowie sumy gwarancyjnej. Zakres akcesoryjnej odpowiedzialności ubezpieczyciela pokrywa się z zakresem odpowiedzialności cywilnoprawnej posiadacza lub kierującego pojazdem mechanicznym wynikającym z przepisów kodeksu cywilnego określających zakres odpowiedzialności odszkodowawczej. W myśl art. 361 § 1 k.c. zobowiązany do odszkodowania ponosi odpowiedzialność tylko za normalne następstwa działania lub zaniechania, z którego szkoda wynikła. Art. 361 § 2 k.c. przewiduje także odpowiedzialność za straty, które uszkodzony poniósł, oraz korzyści, które mógłby osiągnąć, gdyby mu szkody nie wyrządono. W orzecznictwie Sądu Najwyższego za utrwaloną przyjmuje się zasadę (por. uchwała składu siedmiu sędziów Sądu Najwyższego z dnia 13 marca 2012 r., III CZP 75/11, OSNC 2012, nr 7-8, poz. 81), że wynikające z powołanego wyżej art. 36 ust. 1 ustawy z dnia 22 maja 2003 r. reguły dotyczące odpowiedzialności ubezpieczyciela odpowiadającego wobec uszkodzonego w ramach ubezpieczenia odpowiedzialności cywilnej za szkodę powstałą w związku z ruchem pojazdów przewidują zasadę pełnego odszkodowania ubezpieczyciela w granicach adekwatnego związku przyczynowego - z ograniczeniem jedynie kwotowym do przewidzianej sumy gwarancyjnej - nie zaś tylko do określonych roszczeń mających naprawić jedynie bezpośrednio skutki zdarzenia

szkodzącego. Aktualnie, w orzecznictwie sądów powszechnych, nie budzi również żadnej wątpliwości, że zakres odpowiedzialności ubezpieczyciela z tytułu umowy obowiązkowego ubezpieczenia odpowiedzialności cywilnej posiadaczy pojazdów mechanicznych za uszkodzenie lub zniszczenie pojazdu mechanicznego obejmuje celowe i ekonomicznie uzasadnione wydatki na najem pojazdu zastępczego (por. uchwała składu siedmiu sędziów Sądu Najwyższego z dnia 17 listopada 2011 r., III CZP 5/11 (OSNC 2012, nr 3, poz. 28)). Uprawnione wydaje się również stwierdzenie, że szkodę stanowią także inne konieczne wydatki związane ze zdarzeniem szkodzącym, chociażby związane z koniecznością pokrycia kosztów parkowania uszkodzonego pojazdu.

Podsumowując wyżej przedstawiony zakres odpowiedzialności odszkodowawczej wskazać należy, że doznaje on następujących ograniczeń: wydatki związane ze szkodą winny mieć charakter celowy i być ekonomicznie uzasadnione oraz pozostawać w adekwatnym związku przyczynowym, o którym mowa w art. 361 § 1 k.c., ze zdarzeniem szkodzącym.

W tym miejscu należy wyjaśnić, że w ocenie Sądu Okręgowego obowiązek udowodnienia, że poniesione koszty związane z likwidacją szkody miały wskazany wyżej charakter obciąża poszkodowanego (art. 6 k.c.). Odwołując się w tym miejscu do zagadnień będących przedmiotem rozstrzygnięcia wyjaśnić należy, domagając się odszkodowania obejmującego zwrot kosztów najmu pojazdu zastępczego poszkodowany winien wykazać, potrzebę wynajęcia pojazdu zastępczego, fakt że został wynajęty, oraz że poniesione w związku z tym koszty były celowe i ekonomicznie uzasadnione. Ostatni z wymienionych elementów niezbędnych dla wykazania zasadności omawianego roszczenia winien uwzględniać wykazanie zasadności kosztów związanych z najmem tak w aspekcie ceny omawianej usługi jak i czasu jej trwania.

Z kolei domagając się odszkodowania związanego z poniesieniem kosztów parkowania uszkodzonego pojazdu, poszkodowany winien wykazać, że korzystał z takiej usługi, poniósł w związku z tym określone koszty i co równie istotne, że z uwagi na charakter uszkodzeń pojazdu jego parkowanie w okresie „likwidacji szkody” w dotychczas wykonywanym do tego miejscu było niemożliwe.

Z oczywistych względów obowiązek udowodnienia powyższych okoliczności obciąża również nabywcę wierzytelności dochodzonych z wyżej wymienionych tytułów.

W ocenie Sądu Okręgowego, zgromadzony w sprawie materiał dowodowy nie upoważniał Sądu Rejonowego do przyjęcia, że wskazane wyżej przesłanki zostały udowodnione.

Odwołując się w tym miejscu do poczynionych przez Sąd pierwszej instancji ustaleń faktycznych uzupełnionych o ustalenia Sądu Okręgowego, przypomnieć należy, że w przedmiotowej sprawie pozwany, za pośrednictwem firmy, z którą współpracuje niezwłocznie zadeklarował gotowość udostępnienia pojazdu zastępczego zapewniając poszkodowanego, że nie poniesie żadnych kosztów związanym czy to z jego wynajęciem, czy to z ewentualnym uszkodzeniem w okresie użytkowania. Przesłał również warunki umowy najmu na adres poczty elektronicznej poszkodowanego. Trudno tym samym zrozumieć dlaczego poszkodowany twierdzi, że był zmuszony skontaktować się z firmą wynajmującą pojazdy zastępcze wskazaną przez pozwanego a warunki najmu pozyskał od powoda, który ściągnął je ze strony internetowej wypożyczalni. W tym kontekście zeznania poszkodowanego, w zakresie w jakim wyjaśnił, że nie wynajął pojazdu za cenę proponowaną przez pozwanego gdyż obawiał się kary za uszkodzenie pojazdu w kwocie 2500 zł. i za uszkodzenie kluczyka w kwocie 700 zł. uznać należy za niewiarygodne.

W rezultacie, w ocenie Sądu Okręgowego powód nie wykazał, że wydatki jakie poszkodowany poniósł w związku z wynajęciem pojazdu zastępczego były ekonomicznie uzasadnione. Poszkodowany mógł bowiem wynająć pojazd za cenę zdecydowanie niższą.

Odnosząc się do drugiego ze zgłoszonych w przedmiotowej sprawie roszczeń, a mianowicie żądana zwrotu opłat za parkowanie uszkodzonego pojazdu, Sąd Okręgowy stwierdza, że brak jakiegokolwiek dowodu pozwalającego na przyjęcie, że uszkodzony w wypadku pojazd nie mógł być w czasie likwidacji szkody przechowywany w miejscu zamieszkania poszkodowanego, a co za tym idzie, że wydatki związane z opłatami za parking miały celowy charakter. Wyjaśnić należy, że z zdjęć obrazujących zakres uszkodzeń pojazdu S. T. (płyta z aktami szkodowymi) nie wynika

aby ich zakres wymagał takich właśnie zabiegów. Jednocześnie już tylko na marginesie przypomnieć należy, że poszkodowany zamieszkuje w miejscowości R., odwołując się do faktów powszechnie znanych Sąd Okręgowy wyjaśnia, że jest to osada z zabudową wolnostojącą a posadowione tam domy mają wydzielone podwórza. Jak wynika z powszechnie dostępnej mapy Google, tak przedstawia się również nieruchomości oznaczona nr 54, należąca do poszkodowanego. W tych okolicznościach jego decyzja o odprowadzeniu pojazdu na płatny parking jawi się jako co najmniej niezrozumiała.

Powyższe prowadzi do uznania, że dochodzone roszczenia obejmujące żądanie zasądzenia różnicy w kosztach wynajmu pojazdu zastępczego oraz związane z wynajmem pojazdu zastępczego winny być oddalone, jako wykraczające poza ramy określone w art. 361 § 1 k.c.

Przyjęcie powyższego stanowiska zwalnia Sąd Okręgowy od oceny pozostałych zarzutów apelacji, w szczególności związanych z wykładnią umowy ugody jaka została zawarta między stronami w postępowaniu likwidacyjnym.

Mając powyższe na uwadze, Sąd Okręgowy na podstawie art. 386 § 1 k.p.c. orzekł o zmianie zaskarżonego wyroku i oddaleniu powództwa.

O kosztach procesu za obie instancje Sąd Okręgowy orzekł na podstawie art. 98 k.p.c., zgodnie z zasadą odpowiedzialności za wynik procesu strony przegranej.

Za postępowanie pierwszoinstancyjne należało zatem zasądzić od powoda na rzecz pozwanego 917,00 zł tytułem wynagrodzenie pełnomocnika procesowego oraz opłaty od pełnomocnictwa, ustalone na podstawie norm do tego przypisanych.

Za postępowanie przed Sądem drugiej instancji zasadzono od powoda na rzecz pozwanego kwotę 650 zł., na którą składa się wynagrodzenie pełnomocnika w kwocie 450 zł oraz opłata od apelacji w kwocie 200 zł.

Konsekwencją powyższego rozstrzygnięcia była również zmiana zastarżonego wyroku w punkcie trzecim i obciążenie, na podstawie art. 113 ust. 1 w zw. z art. 83 ust. 2 ustawy z dnia 28 lipca 2005 r. o kosztach sądowych w sprawach cywilnych (tj. Dz.U. z 2020 r. poz. 755 ze zm.), powoda kwotą 741,73 zł należną tytułem zwrotu poniesionych tymczasowo przez Skarb Państwa wydatków na opinię biegłego sądowego.

Paweł Hochman